

Dvacatero vzkazů rodičům od jejich dětí

- Nerozmazlujte mě. Vím dobře, že bych neměl dostat všechno, oč si řeknu – já vás jen zkouším.
- Nebojte se být přísní a pevní. Mám to raději – cítím se tak bezpečněji.
- Nedovolte, abych si vytvořil špatné návyky. Musím spoléhat na vás, že je včas odhalíte.
- Nedělejte ze mě menšího, než jsem. Nutí mě to, abych se choval nesmyslně jako „velký“.
- Nehubujte, nenadávejte a nedomlouvejte mi na veřejnosti. Daleko víc na mě zapůsobí, když se mnou promluvíte v klidu a soukromí.
- Nevnučujte mi, že mé chyby jsou těžké hříchy. Nabourává to můj smysl pro hodnoty.
- Nenechte se příliš vyvést z míry, když řeknu, že vás nemám rád/a. Nejste to vy, koho nenávidím, ale vaše moc, která mě ohrožuje.
- Nechraňte mě před všemi následky mého jednání. Potřebuji se někdy naučit snášet obtíže a bolest.
- Nevěnujte přehnanou pozornost mým drobným poraněním a bolístkám. Dokážu se s nimi vyrovnat.
- Nesekýrujte mě. Musel bych se bránit tím, že budu „hluchý“ a budu dělat mrtvého brouka.
- Nedávejte ukvapené sliby. Pamatujte si, že se cítím mizerně, když se sliby nedodrží.
- Nezapomínejte, že se nedokážu vždycky vyjádřit tak, jak bych chtěl. Nejsem proto někdy zcela přesný a nebývá mi rozumět.
- Nepokoušejte nadměrně mou poctivost. Dostanu strach a pak lžu.
- Nebud'te nedůslední. To mě úplně mate.
- Neříkejte mi, že mě nemáte rádi. I když někdy dělám příšerné věci.
- Neříkejte, že mé obavy a strach jsou hloupostí. Pro mne jsou hrozivě skutečné a hodně pro mě znamená, když se mi snažíte porozumět.
- Nesnažte se mi namluvit, že jste dokonalí a bezchybní. Hrozně mě šokuje, když zjistím, že to tak není.
- Nikdy si nemyslete, že je pod vaši důstojnost se mi omluvit. Po upřímné omluvě se můj vztah k vám stává ještě vřelejší.
- Nezapomínejte, jak rychle dospívám. Je to určitě těžké, držet se mnou krok, ale prosím, snažte se.
- Nezapomeňte, že nemohu dobře vyrůst bez spousty lásky a laskavého porozumění. Ale to vám nemusím říkat, že ne?